

L'Autònoma

PUBLICACIÓ DE LA UNIVERSITAT AUTÒNOMA DE BARCELONA • GENER DE 1998 • NÚM. 117

S u m a r i

NOU CLAUSTRE
GENERAL, 2

HOMENATGE
AL TRANSISTOR, 3

PROTECCIÓ DE LA
FAUNA SALVATGE, 3

INSTITUT D'ESTUDIS
MEDIEVALS, 4

SORDESA:
DESENVOLUPAMENT
PSÍQUIC I LINGÜÍSTIC, 6

LES NOVES
TECNOLOGIES
DE LA INFORMACIÓ, 6

HOMENATGE
A LLORENÇ
VILLALONGA, 7

UNA NOVA FORMA
D'APROPAR-SE
AL TEATRE CLÀSSIC, 7

Manuel Vázquez Montalbán, investit doctor *honoris causa* per la UAB

«Assolir la categoria de doctor honorífic em sembla una coartada que em serveix per trair transitòriament el principal mandat marxia: “No em faria mai d'un club que m'acceptés com a soci”». Amb aquesta ironia va iniciar Manuel Vázquez Montalbán la seva lliçó magistral un cop va ser investit doctor *honoris causa* per la UAB, a proposta de la Facultat de Ciències de la Comunicació, el dia 17 de desembre passat.

El seu padrí, el professor Josep Lluís Gómez Mompert, va destacar en la seva presentació de l'escriptor i periodista el seu esperit tolerant i la seva defensa dels valors democràtics i dels drets humans tal i com ha palesat Manuel Vázquez Montalbán en el decurs de la seva carrera professional. Les línies generals sobre les quals es fonamentava la candidatura de Vázquez Montalbán per ser investit doctor *honoris causa* se centraven en el fet que és probablement el periodista català viu de major reconeixement professional; que és un escriptor amb una obra extensa popularment prou acceptada i traduïda a diferents llengües, la qual ha merescut premis de renom internacional; és un assagista notable en el camp de la cultura i de la comunicació actual, i en l'àmbit de la sociopolítica; i, a més, és un defensor destacat dels valors democràtics i dels drets humans dins i fora del nostre país.

Professor efímer d'Història de la Comunicació a la UAB el curs 1974-1975, Manuel Vázquez Montalbán va fer en el seu discurs una anàlisi crítica i aguda del panorama dels mitjans de comunicació actualment i va afirmar que el fet de ser investit doctor *honoris causa* li semblava una dolça ironia perquè: «La meua carrera teòrica la vaig iniciar a l'entorn de la informació, quan ni tan sols era ciència, mitjançant un juvenil i pretensió treball sobre la situació objectiva de la informació en el context del franquisme, la nostra contradicció més palesa, i de la guerra freda, on es diluïdava la contradicció fonamental. I ara seré doctor en Ciències de la Comunicació, no pas de la Informació».

«Els sistemes de formació de consciència, des que existeix la so-

Vázquez Montalbán, el dia de la seva investidura
com a doctor *honoris causa*

cietat», va dir, «s'han aplicat a la conservació de l'ordre establert. Sigui quina sigui la zona històrica que examinem i el grau d'universalitat que, en un moment determinat, tingui aquest esguard sobre una part de la història, els mitjans han tendit cap a la conservació de l'ordre establert; són mitjans, ells mateixos, conservadors, que tracten de perpetuar el que és conegut i de resistir davant el que és desconegut, sota la vigilància constant dels poders establerts; com a instruments quasi sempre supeditats a la finalitat del poder».

El rector, Carles Solà, que va presidir l'acte juntament amb l'alcalde de Cerdanyola del Vallès, Cristina Real, i la degana de la Facultat de Ciències de la Comunicació, M. Dolores Montero, va agrair a Vázquez Montalbán el seu exercici de la crítica i la denúncia, i va destacar que «és un ciutadà que ha servit la seva comunitat explicant les coses com les veia».

En bona companyia

El nou doctor va ser acompanyat durant l'acte per un bon nombre d'autors amics, com els escriptors Eduardo Mendoza i Joan Marsé, d'editors seus a Espanya, Itàlia, França i altres països, i per una bona part dels membres que componien la redacció de la revista *Triunfo*, publicació emblemàtica dels sectors progressistes a l'època de la transició democràtica als anys setanta, com Luis Àngel Ezcurra, Eduardo Haro Tecglen, Enrique Miret Magdalena, Luis Carandell, Manuel Vicent, Romà Gubern, Chumy Chúmez, els quals la nit abans van participar en un sopar entranyable ofert pel rector i que va comptar amb la connexió en directe del programa *Hora 25*, de la Cadena SER.

Resultats de les eleccions al Claustre General

El dia 10 de desembre passat van tenir lloc les eleccions al Claustre General de la Universitat Autònoma de Barcelona. El Claustre de la UAB està integrat per 150 professors, 75 estudiants i 25 membres del PAS. El 26 de novembre es va iniciar la campanya electoral, que va finalitzar el 9 de desembre. Totes les representacions van ser elegides per sufragi universal, lliure, directe i secret.

Estudiants

Un total de 32.150 estudiants tenien dret a vot, dels quals van votar 4.126.

Això suposa un 12,83% de participació. La participació més baixa va correspondre a Empresarials de Sabadell, amb un 5,39% de votants, i la més alta, a Polítiques i Sociologia, amb un 24,08%. En general, la participació ha baixat una mica respecte de 1996 (16,42), i molt respecte de 1993 (27,39%).

S'ha de tenir en compte que els claustrals, pel que fa a les candidatures dels estudiants, són 73 i no 75, atès que a la Facultat de Medicina es van presentar tres claustrals en comptes de cinc.

CANDIDATURA	CLAUSTRALS
Alternativa dels i de les Estudiants Progressistes-Estudiants Ecologistes	15
Alternativa dels i de les Estudiants Progressistes-Estudiants Ecologistes-Independents de Ciències	2
AJEC/Autònoma3AJEC/Autònoma Independents de Lletres	1
Alternativa Apolítica de Veterinària	2
Assemblea de Ciències Ambientals	6
Assemblees de Ciències-CAF	3
Assemblearis de Lletres-CAF	5
Associació Pro Disminuïts-AJEC/Autònoma	1
BEI	5
CECED-CAF	4
Estudiants d'Empresarials de Sabadell	4
Estudiants Independents de Tercer Cicle	1
Estudiants per l'Assemblea/CAF	4
ETI	3
FNEC	3
FNEC-Independents	1
Goliardos	2
Independents per la Comunicació Crítica	1
La Reforma (Facultat de Medicina)	3
PIP.CAF	4

PAS

Pel que fa al personal d'administració i serveis, van votar 605 dels 1.235 electors, és a dir, un 48,99% de participació. També ha baixat la participació respecte de convocatòries anteriors: 57,86% el 1996, i 64,31% el 1993.

Personal laboral

LLUÍS CORDOBA, Julián
PRIETO FELIU, Jordi
BARRIOS PRUDENCIANO, Emilio
CADEVALL BELLERA, Antonio
GÓMEZ LUQUE, Juan Antonio
AGUILAR RUDA, Lola
CHAVES TALAVERA, Pedro
BLAS ANGLADA, Carles
RUBINAT TARRAGONA, Neus
GÓMIZ RODRÍGUEZ, Juan Manuel
COROMINAS BERTRAN, Lluís
BREY PUIG, Jaume

Personal funcionari

QUESADA MARTOS, Francisco
CARRIÓN BLANCH, Joan Carles

MARTÍNEZ RIVERA, Asun
SURRELLÉS ESCOBAR, Francesc
CANO OCHOA, Encarna
PADRÓS MARTRAT, Teresa
BENEITE DÍAZ, José Ignacio
TRIGO CARBALLO, José Antonio
PARDO PÉREZ, Esther
BAUSILI MONTSERRAT, Mercè
VERDURA MILIÁN, Ernest
PERARNAU REYES, Lluís
FARRÉ FIOL, Carmen

Professorat

Finalment, 1.054 professors van votar dels 2.597 que hi tenien dret, amb un 40,59% de participació. La participació més baixa es va donar a Dret (24,43%), i la més alta, a Polítiques i Sociologia i a Traducció i Interpretació, amb un 55,56%. La participació ha superat la de l'any 1996 (36,84%), però sense arribar a la de 1993, que va ser del 48,64%.

EU d'Estudis Empresarials de Sabadell

MÁRQUEZ CEBRIÁN, M. Dolores
SORIANO SÁEZ, Pilar
EU d'Informàtica de Sabadell
LÓPEZ GARCÍA, Esperança
ROCA MARVÀ, F. Xavier
DÍEZ GUTIÉRREZ, Tomás

Facultat de Ciències

Numeraris
TORT BARDOLET, Lluís
PERELLÓ VALLS, Carles
CUFÍ SOBREGRAU, Julià
PASCUAL DE SANS, Ramon
SORRIBES GOMIS, Joan
MÉNDEZ VILASECA, Antonio
VALIENTE MALMAGRO, Manuel
BARTROLÍ MOLINS, Jordi
ARBOLEYA CIMADEVILLA, M. Luisa
RIPOLL ARACIL, Ana
CREUS CAPDEVILA, Amadeu
PASCUAL GAINZA, Jordi
LUQUE FADÓN, Emilio
ALEGRET SANROMÀ, Salvador
LLUCH LÓPEZ, Josep Maria
LLEDÓS FALCÓ, Agustí
MARQUET CORTES, Jordi
SURIÑACH CORNET, Santiago
BAYÓN RUEDA, Joan Carles
MARCOS DAUDER, Ricard
CABRÉ FABRÉ, Oriol
SÁNCHEZ FERRANDO, Francesc
AYMERICH HUMET, Xavier

Contractats
BOIX BORRÀS, Ester
CARRASÓN LÓPEZ DE LETONA, Maite
BARDINA SIMORRA, Xavier
GÓMEZ MUÑOZ, Marta
MARTÍ CLUA, Joaquim
BERNAT PANÉ, Josep
DE LA FLOR DÍAZ, Jacques

Facultat de Ciències de la Comunicació
BALSEBRE TORROJA, Armand
DE MORAGAS SPÀ, Miquel
MARÍN OTTO, Enric
PERONA PÁEZ, Juan José
RICARTE BESCÓS, José M.
LARRÉGOLA BONASTRE, Gemma
LLINÉS SOLER, Montserrat
GÓMEZ MOMPART, Josep Lluís
GALLEGO AYALA, Joana

Facultat de Ciències Econòmiques i Empresarials

BARBERÀ SÁNCHEZ, Salvador
FRADERA GARRIGA, Isabel
VILARDELL RIERA, Immaculada
MASSÓ CARRERAS, Jordi
MENÉNDEZ PLANS, Carlota
RIALP CRIADO, Àlex
BACARIA COLOM, Jordi
MALUQUER DE MOTES, Jordi

Facultat de Ciències de l'Educació
ÀNGEL FERRER, Carme
PONS MIR, Manel
MOLL FERRÉ, Blanca
VILAPLANA LAPENA, Enric
PAGÉS BLANCH, Joan
NUSSBAUM CAPDEVILA, Luci
PONT BARCELÓ, Esteve
GAIÑÍN SALLÁN, Joaquín
MARTORELL CODINA, Montserrat
DEULOFEU PIQUET, Jordi
MALAGARRIGA ROVIRA, M. Teresa

Facultat de Ciències Polítiques i de Sociologia
BRUGUÉ TORRUELLA, Joaquim
MIGUÉLEZ LOBO, Fausto
BOTELLA CORRAL, Joan
GRASA HERNÁNDEZ, Rafael

Facultat de Dret

BAENA AGUILAR, Àngel
MOLAS BATLLORI, Isidre
YSÀS SOLANES, Maria
MILIAN MASSANA, Antoni
SANTOS ARNAU, Lidia
FOSSAS ESPADALER, Enric
CID MOLINÉ, Josep

Facultat de Filosofia i Lletres
TULLA PUJOL, Antoni-Francesc
BRUCART MARRACO, Josep M.
ALQUÉZAR ALIANA, Ramon
GÓMEZ PALLARÈS, Joan
HERNANZ CARBÓ, M. Lluïsa
GARCÍA RAMON, M. Dolors
CARRASCO PONS, Silvia
CURELL GOTOR, Hortènsia
GARCÍA CÀRCEL, Ricardo
ALEGRE NADAL, Pau
RIQUER PERMANYER, Borja de
CENOZ DEL ÀGUILA, Guillelmina
SORIANO LÓPEZ, Joan Manuel
CASACUBERTA SEVILLA, David
BAQUÉ MILLET, Lorraine
YSÀS SOLANES, Pere
VILAR ROCA, Gerard
PUYOL GONZÁLEZ, Àngel
GAUCHOLA GAMAARRA, Roser

Facultat de Medicina
BENET CATALÀ, Jordi
SABÉS XAMANÍ, Manuel
AGUILERA ÀVILA, José
SARRI PLANS, Elisabet
RODRÍGUEZ ÁLVAREZ, José
VELA HERNÁNDEZ, José Miguel
SAÑUDO TEJERO, José Ramón
FONOLLOSA PLA, Vicenç
VAQUÉ RAFART, Josep
NARDI VILARDAGA, Joan
GELABERT MAS, Antoni
MINGUELLA MARTÍ, Joan
QUESADA MARÍN, Pedro
MOLINA ROS, Antoni
MORAGA LLOP, Alonso
FDEZ.-LLAMAZARES
RODRÍGUEZ, Jaime
PUJOL BORRELL, Ricardo
REY-JOLY BARROSO, Celestino
GRAU VECIANA, Josep M.
CASAN CLARÀ, Pere

Facultat de Psicologia
RIBA LLORET, M. Dolores
IBÁÑEZ GRACIA, Tomás
DOMÈNECH ARGEMÍ, Miquel
SÁNCHEZ CARRACEDO, David
ESTAÚN FERRER, Santiago
DEMARBRE ZBORIL, Véronique
SILVESTRE BENACH, Núria

Facultat de Traducció i d'Interpretació
PRESAS CORBELLÀ, M. Lluïsa
SANTAMARIA GUINOT, Laura
PARRA CONTRERAS, Joan
MARÍN DÒMINE, Marta
RECODER SELLARÈS, M. José

Facultat de Veterinària
PUMAROLA BATLLE, Martí
ARBOIX ARZO, Margarita
SUCH MARTÍ, Xavier
BASSOLS TEIXIDOR, Anna
SÁNCHEZ BONASTRE, Armand
FERRET QUESADA, Alfred
RUBERTE PARÍS, Jesús
CAÑADES SÁENZ, F. Javier
PLAIXATS BOIXADERA, Josefina

Instituts
TATJER MONTAÑA, Josep M.

Homenatge al transistor en el seu cinquantè aniversari

Commemorar el cinquantè aniversari del naixement del transistor va ser el motiu de la jornada d'homenatge a aquest invent, que va tenir lloc el 18 de desembre, a la sala d'actes de la Facultat de Ciències de la UAB. La secció d'Enginyeria Electrònica d'aquesta universitat va organitzar l'acte, en què es van tractar els temes següents: la revolució del transistor, l'electrònica a les portes del segle XXI, la tecnologia, els dispositius i els sistemes.

El catedràtic d'Electrònica de la UAB, Francesc Serra Mestres, va pronunciar la conferència que va obrir la jornada, amb el títol: «La revolució del transistor», en què dibuixa una visió panoràmica de la història d'aquest invent des del seu naixement l'any 1947. El professor va insistir en el fet que «el transistor és una eina fonamental per tractar qualsevol tema referent a la informació, des de la transmissió, passant per l'emmagatzematge i arribant al processament de les dades».

Serra va dedicar la seva intervenció a mostrar als assistents la importància del transistor per al posterior desenvolupament de la ràdio i dels ordinadors.

Els anys cinquanta van ser essencials per a aquest invent, ja que l'aparell va demostrar tenir un baix consum d'energia, una alta velocitat d'operació, una alta fiabilitat, i un volum i un pes petits. A la dècada dels seixanta es va desenvolupar el circuit integrat, i als setanta es va crear el primer microprocessador. Aquest fet va iniciar, segons Serra, «la gran cursa de la microelectrònica, que arriba fins a l'actualitat».

Després de la conferència de Francesc Serra es va iniciar el debat *L'electrònica a les portes del segle XXI*, amb el catedràtic d'Electrònica de la UAB Emilio Lora-Tamay com a moderador.

També hi van participar Ramon Alcobilla, catedràtic de Tecnologia

Electrònica de la Universitat Politècnica de Catalunya (UPC); Joan Ramon Morante, catedràtic d'Electrònica de la Universitat de Barcelona (UB); Ricardo García, col·laborador científic del Centre Superior d'Investigacions Científiques (CSIC); Emilio Luque, catedràtic d'Arquitectura i Tecnologia dels Computadors de la UAB i director del Departament d'Informàtica de la UAB; José Luis Huertas, catedràtic d'Electrònica de la Universitat de Sevilla i director de l'Institut de Microelectrònica de Sevilla-CSIC; Ramón López de Mántaras, professor d'Investigació del CSIC i vice-director de l'Institut d'Investigació en Intel·ligència Artificial-CSIC; i Jordi Aguiló, catedràtic d'Arquitectura i Tecnologia de Computadors de la UAB i vicedirector de l'Institut de Microelectrònica de Barcelona (IMN-CNM). En definitiva, convidats que són tota una entitat dins el món de l'electrònica.

La Marató de TV3 finança tretze projectes de professors de la UAB

La Fundació La Marató de TV3 va fer pública, el 10 de desembre passat, la relació de projectes de recerca que seran finançats amb les ajudes rebudes en l'edició del 1996, dedicada a les malalties neurodegeneratives. Dels trenta-set projectes seleccionats, tretze han estat presentats per investigadors que treballen o imparteixen classe a la Universitat Autònoma de Barcelona. Així, trobem que han estat acceptats els projectes del Dr. Bernardo Castellano López, de la Dra. Dolores Jaraquemada Pérez de Guzmán, del Dr. Leonardo Pardo Carrasco (presentats per la Facultat de Medicina); de la Dra. M. C. Augustina García Sánchez (presentat per l'Institut de Biologia Fonamental «Vicent Villar i Palasí»); del Dr. Lluís San Molina (Institut Benito Meni. Complex Assistencial en Salut Mental); del Dr. Josep M. Vendrell i Brucet (Fundació Esclerosi Múltiple); del Dr. Josep M. Grau Veciana, de la Dra. Carmen García Sánchez, del Dr. Jesús Pradas Orozco (presentats per l'Hospital de la Santa Creu i de Sant Pau); del Dr. Joan Sahuquillo Barris (Vall d'Hebron Hospitals); de la Dra. Margarida Puig Riera de Coniàs (Institut Municipal d'Assistència Sanitària); del Dr. Aurelio Ariza Fernández i del Dr. Ricardo Pujol Borrell (Hospital Universitari «Germans Trias i Pujol»).

Cal recordar que l'edició de 1996 (la cinquena) tenia com a objectiu sensibilitzar la població en relació amb les neurociències i les malalties del cervell (Parkinson, Alzheimer, esclerosi múltiple i esclerosi lateral amiotròfica). Es van recaptar més de 683 milions de pessetes, dels quals 600 milions es dedicaran a finançar projectes d'investigació. El valor global dels ajuts econòmics que la Fundació La Marató de TV3 ha assignat als projectes presentats pels investigadors i professors de la UAB supera els 197 milions de pessetes.

L'última edició de La Marató de TV3 va tenir lloc el 14 de desembre passat i es va dedicar a les malalties genètiques hereditàries, entre les quals hi ha la fibrosi quística i les distròfies musculars. La majoria d'aquestes malalties són greus i provoquen discapacitats de tot tipus. Actualment, aquestes malalties no tenen tractament curatiu, tot i que, en els últims deu anys, s'ha avançat molt en les investigacions i s'han pogut identificar els gens alterats que les provoquen. Gran part dels gairebé 685 milions de pessetes recaptats fins al 21 de desembre de 1997 es destinaran a projectes d'investigació que permetin conèixer, prevenir, diagnosticar i tractar millor aquestes malalties, que afecten un de cada 3.500 nadons de Catalunya.

AVAFES: protecció de la fauna salvatge i exòtica

L'Associació Veterinària per a l'Atenció de la Fauna Exòtica i Salvatge (AVAFES), de la Facultat de Veterinària de la UAB, va atorgar el dia 16 de desembre una beca de 500.000 pessetes al projecte d'investigació *El botulisme al delta de l'Ebre. Factors d'influència i criteris de gestió*, presentat per Francesc Vidal i Yolanda Bel. Aquest projecte, guanyador de la I Convocatòria de Beca d'AVAFES per a la Conservació i Estudi Veterinari de la Fauna Salvatge, pretén estudiar l'epidemiologia del botulisme, que és una intoxicació que pateixen moltes aus que viuen en zones humides i amb temperatures elevades, i que pot provocar un alt grau de mortalitat. Al nostre país, la zona del delta de l'Ebre és una de les més afectades.

AVAFES, fundada el 1989, és una associació conduïda per estudiants de Veterinària de l'Autònoma. Va néixer per l'interès d'un grup d'estudiants d'aquesta carrera per la medicina aplicada a la fauna salvatge i exòtica, i és una de les associacions pioneres en aquest àmbit, tant a escala estatal com europea. Es tracta d'una associació que dedica tots els diners que recapta a diferents projectes de conservació i recerca veterinària, en la qual els seus membres s'hi dediquen de manera completament desinteressada i vocacional.

Un dels membres d'AVAFES, Hugo Fernández, explica: «Aquesta beca ha estat possible gràcies a uns ingressos extraordinaris que vam aconseguir el 1996, com a resultat de les Jornades Clínicas d'Exòtics. Per aquest motiu podem oferir 500.000 pessetes al projecte guanyador».

Aquestes jornades van servir als membres de l'associació per contac-

tar amb grups d'estudiants d'altres facultats de Veterinària de l'Estat espanyol que treballen o que volien treballar en la mateixa línia d'AVAFES. Així, van néixer altres AVAFES a Madrid, Lleó, Canàries, Càceres i Saragossa, tot i que treballen de manera independent.

Actualment, AVAFES està treballant en la confecció del llibre *Manual d'atenció veterinària i primers auxilis en aus salvatges*, destinat a la formació d'estudiants, i que també vol servir com a manual bàsic a tots els centres de recuperació de fauna salvatge de l'Estat espanyol. També realitzen un projecte sobre la problemàtica de la captivitat en ma-

mífers salvatges, en el qual tracten d'analitzar com es podrien millorar les instal·lacions d'un zoològic per minimitzar l'estrès patit pels animals després d'un temps en captivitat.

L'associació també s'ocupa de l'edició d'un tríptic per difondre'l en l'àmbit estatal trimestralment, el *Full Informatiu d'AVAFES*, que envien als seus socis i en el qual inclouen articles tècnics. La quota de soci és de 1.500 pessetes l'any.

En definitiva, AVAFES vol que els estudiants s'apropin a la medicina veterinària de la fauna salvatge i exòtica, i ho fan amb els mitjans al seu abast: conferències, xerrades, pràctiques a centres i curssets.

Servei Assistencial de Salut

Campanya de deshabituació del tabac

El Servei Assistencial de Salut de la Universitat Autònoma de Barcelona posarà en marxa aquest mes la segona campanya de deshabituació del tabac, adreçada a les persones que es fan les revisions periòdiques de salut en aquest servei. La primera campanya es va fer l'any 1996 per complementar de manera pràctica les campanyes de prevenció del tabac.

Salut pública

En l'actualitat està demostrat que el consum de tabac constitueix en els països desenvolupats la primera causa de mort prematura i evitable, i que el tabaquisme és un dels primers problemes de salut pública.

Els efectes nocius del tabac sobre els aparells cardiovascular, respiratori i digestiu provoquen una elevada taxa de mortalitat. A més, consumir tabac durant la gestació incrementa el risc de complicacions durant l'embaràs i produeix retard en el creixement fetal.

Un dels objectius del Servei Assistencial de Salut és la prevenció de les malalties. En aquest sentit, les recomanacions als seus usuaris fumadors d'abandonar-ne l'hàbit han estat constants.

Resultats

Durant la primera campanya, la teràpia va consistir en una primera visita informativa amb indicació del tractament que s'havia de seguir: pegats de nicotina i/o xiclets de nicotina i suport psicològic amb visites successives durant un període d'un any.

Els resultats van ser molt positius: de les 92 persones que van iniciar la campanya, 32 es van convertir en exfumadores al cap de dotze mesos, 54 la van abandonar, 4 van passar a ser fumadores ocasionals, i 2 no es van confirmar.

El nivell d'èxit assolit, comparable amb altres campanyes realitzades arreu del món, ha propiciat que es tiri endavant aquesta segona campanya, amb un bon nombre de persones inscrites.

Institut d'Estudis Medievals

El director de l'Institut d'Estudis Medievals, José Enrique Ruiz Domènec.

L'Institut d'Estudis Medievals és un dels quatre instituts propis (juntament amb el de Biologia Fonamental «Vicent Villar i Palasi», el de Ciències de l'Educació i el de Documentació i d'Investigació Musicològiques «Josep Ricart i Matas») que actualment té la Universitat Autònoma de Barcelona. Els orígens de l'Institut d'Estudis Medievals s'han de buscar al principi de la dècada dels setanta, quan un grup de medievalistes de la UAB, procedents de diverses disciplines (història, art i literatura), van decidir de posar en marxa un centre d'alta investigació sobre l'edat mitjana. Els trets que havien de definir aquest nou institut eren: un caràcter multidisciplinari que els permetés acollir totes les iniciatives d'estudis medievals que es portessin a terme dins l'Autònoma, i un caràcter multicultural (estudis de l'edat mitjana francesa, italiana, àrab...). Els objectius prioritaris eren, al principi, treballar en investigació i iniciar uns estudis de tercer cicle sobre la matèria. La proposta va ser presentada al Ministeri d'Educació, que va aprovar la creació de l'Institut d'Estudis Medievals el 25 d'octubre de 1973.

L'estructura autònoma de l'Institut, que va quedar fixada ja en la seva creació, els ha donat una gran flexibilitat. Això ha permès que els seus membres, que normalment s'elegeixen per votació, puguin ser tant personal docent de la UAB com membres rellevants dins l'àrea dels estudis medievals, encara que no siguin professors en actiu dins la UAB. L'Institut també acull becariis que poden tenir diferents atribucions legals. Actualment, entre personal tècnic i investigador, hi treballen una vintena de persones.

Creixement

Tot i que el director de l'Institut, el catedràtic José Enrique Ruiz Domènec, afirma que tot just s'ha definit el marc ideal per al punt de partida

d'aquesta institució, la veritat és que, des de la seva creació, l'Institut no ha parat de créixer. Actualment, el conveni marcat signat amb l'Arxiu de la Corona d'Aragó i amb la Reial Acadèmia de Bones Lletres de Barcelona els permet disposar de tres seus: una a la Facultat de Filosofia i Lletres al campus de la UAB, i dues més en aquests centres d'investigació de Barcelona. Aquest conveni marcat també ha permès a molts alumnes de l'Autònoma fer pràctiques a l'Arxiu de la Corona d'Aragó amb documentació original. A més, l'Institut està consolidant la seva posició dins del panorama internacional, com ho demostra la seva integració a l'Associació Internacional d'Instituts d'Estudis Medievals, que té la seu a Lovaina (Bèlgica), i que es reuneix cada dos anys per discutir els problemes de l'especialitat. Segons el director de l'Institut, aquest és un pas molt important tant per a l'Institut com per a la Universitat, ja que a l'Estat espanyol existeixen pocs instituts que treballin aquest tema, i aquestes associacions permeten una projecció a escala internacional.

Pel que fa als objectius que s'han fixat els promotors de l'Institut, cal dir que s'han superat amb escreix. Actualment, entre les activitats que realitzen, a més d'impartir estudis de tercer cicle, destaca la publicació de la revista d'investigació i difusió de l'edat mitjana *Medievalia*, i l'organització cada any, sense interrupció des del 1973, de la Setmana d'Estudis Medievals (en les últimes edicions hi ha col·laborat la Universitat de Barcelona).

Un any clau

Per a l'Institut d'Estudis Medievals, el 1997 ha suposat un punt d'inflexió. Així ho comenta el seu director, que creu que «al llarg de 1997 ha anat cristal·litzant i ha començat a fer-se pública la tasca un pèl soterrada i silenciosa que durant els últims dos

anys ha dut a terme l'Institut». Bona part d'aquest èxit és degut a la introducció d'una pàgina web que permet obtenir la informació bàsica de l'Institut a tots aquells que ho sol·licitin. La pàgina web és una de les principals novetats de l'Institut i un factor clau dins del seu procés de renovació. Aquesta pàgina informa, per exemple, de les activitats que organitza l'Institut, del personal que hi treballa o de les publicacions que es fan, tant del centre com del personal que hi treballa. Es preveu que cada any s'actualitzaran les dades.

Durant 1997, a més de la XXVI edició de la Setmana d'Estudis Medievals i la introducció de la pàgina web, l'Institut ha configurat un mestratge d'Arxivística; ha organitzat diversos seminaris i dos col·loquis internacionals: un sobre *La cultura italiana a la Sicília medieval*, i un altre sobre *La situació del món occità*. També han fixat un acord amb l'Ajuntament d'Empúries per col·laborar amb el Centre d'Estudis Trobadorescos d'aquesta ciutat gironina, on ja van organitzar al setembre passat un col·loqui sobre el món dels trobadors. Actualment, estan tancant un acord marcat, a través de la Reial Acadèmia de Bones Lletres, per aconseguir un cicle de conferències d'investigadors medievalistes, reconeguts internacionalment, a la UAB.

Totes aquestes activitats són una prova de la bona marxa de l'Institut d'Estudis Medievals, però els seus responsables no volen adormir-se. De projectes, no en falten. De moment, l'Institut s'ha compromès a organitzar, per a aquest any, una reunió internacional d'instituts d'estudis medievals a la Universitat Autònoma de Barcelona. Això suposa un repte no solament per a l'Institut sinó també per al conjunt de la Universitat, que acollirà un gran nombre dels millors medievalistes del món.

R E C E R C A

Sordesa: desenvolupament psíquic i lingüístic

El dèficit auditiu és un trastorn d'origen sensorial que, a diferència de la ceguesa, pot passar desapercebut si la persona no porta l'aparell auditiu, ja que aparentment no hi ha cap indicador extern que mostri la seva deficiència. La manca d'explicitació de la sordesa pot desencadenar, en aquests casos, una sèrie de malentesos que afecten la relació social de la persona sorda, i que faciliten la formació d'estereotips negatius que desvirtuen la seva imatge.

La major dificultat que comporta la sordesa, en el cas que sigui de naixement o durant la primera infància, recau en l'adquisició del llenguatge. Mentre que les persones que hi sentim adquirir el llenguatge de manera natural i espontània, les persones amb dèficit auditiu no poden accedir al llenguatge de la mateixa manera i necessiten incorporar uns procediments específics de compensació visual, tàctil i de discriminació auditiva mitjançant un aprenentatge intencional.

No ens podem referir a la sordesa sense considerar les diferents variables que, combinades, determinen les característiques pròpies de cada persona: el moment en què es produeix la sordesa, el moment en què es detecta, l'etiologia, el grau i el tipus de pèrdua auditiva. En tot cas, és necessari el treball interdisciplinari entre els diferents professionals implicats (audioprotesista, logopeda, psicòleg, mestres, etc.). La tasca d'intervenció, sense la col·laboració de la família, no donaria els mateixos resultats, ja que la implantació d'una bona relació inicial del nen amb la seva família l'ajudarà a desenvolupar totes les seves potencialitats.

A l'escola ordinària l'alumnat sord té l'oportunitat de potenciar l'adquisició espontània de determinats elements del llenguatge oral, ja que és un context on la major part dels interlocutors utilitzen el llenguatge oral i inclou una programació logopèdica específica individual.

La progressiva generalització de la integració i, en conseqüència, la necessitat de perfeccionar-la han impulsat el desenvolupament dels estudis per tal d'avançar en el coneixement de l'especificitat de l'alumnat amb sordesa i adequar les estratègies didàctiques integradores a les seves necessitats.

El grup de recerca GISTAL (Grup d'Investigació en Sordeses i Trastorns en l'Adquisició del Llenguatge) és dirigit per Núria Silvestre, i els seus membres procedeixen de diferents àrees de coneixement, alguns dels quals van participar en la integració escolar dels alumnes amb dèficit auditiu des del principi. L'any 1995, el grup va ser reconegut per la UAB com a grup de recerca amb autorització d'ús de nom específic (ANE), i es va integrar dins del Departament

Cristina Cambra, Ana Ramspott, Núria Silvestre, Mercè Roc, Àngels Mies, Cristina Laborda, Carrasumada Serrano i Jesús Valero.

de Psicologia de l'Educació amb el nom GISTAL. L'equip investigador està format per les professores Cristina Cambra, Cristina Laborda, Àngels Mies, Ana Ramspott, Mercè Roc, Núria Rosich, Carrasumada Serrano i el professor Jesús Valero. Tots ells han llegit la seva tesi doctoral sobre temes relacionats amb les implicacions psíquiques i lingüístiques de la sordesa, excepte Cristina Laborda, que ha presentat el projecte de recerca, i Mercè Roc, que va fer la tesi sobre els problemes en l'adquisició de la llengua escrita.

Des de l'any 1987, el grup s'ha beneficiat successivament de tres ajuts de la DGICYT. L'objectiu era conèixer diferents aspectes de l'adolescent sord escolaritzat en règim d'integració: aspectes lingüístics relacionats amb els processos d'adquisició de la llengua escrita, aspectes cognitius i aspectes socioafectius relatius a la seva identitat i l'estudi de les interaccions a l'aula (PB 87-0619).

Pel que fa al nivell d'adquisició de la llengua escrita, els resultats van mostrar la dificultat que presenta l'alumnat sord per interpretar correctament les marques verbals per accedir a la comprensió de l'organització textual i, respecte de l'aprenentatge del lèxic escrit, es van corroborar algunes de les dades obtingudes en estudis anteriors a la via d'accés lexical: l'accés logogràfic. Dels dos estudis es van deduir implicacions educatives per optimitzar els processos d'apropiació de la llengua escrita per part de l'alumnat sord.

Desenvolupament cognitiu

L'estudi del desenvolupament cognitiu va evidenciar alguns aspectes deficitaris en la realització d'operacions lògiques amb suport verbal. D'altra banda, en relació amb la construcció de la identitat, va sorprendre el fet que pocs adolescents sords incorporin la sordesa com a definició pròpia.

Finalment, l'anàlisi de les interaccions de l'alumnat sord amb el professor d'aula va evidenciar el caràcter de les adaptacions que aquest realitza en funció de les característiques específiques de l'alumnat sord, algunes de les quals van resultar molt adequades i d'altres, excessivament restrictives respecte a les seves possibilitats comunicatives.

Els resultats obtinguts en aquest primer bloc d'estudis van crear la necessitat d'aprofundir en alguns dels aspectes anteriors sobre el desenvolupament lingüístic i de dissenyar models d'intervenció. D'altra banda, l'estudi del raonament matemàtic de l'alumnat sord, una àrea de coneixement poc explorada, va evidenciar que l'alumnat sord té bones capacitats per realitzar problemes matemàtics, però la manera de presentar l'activitat, verbalment o numèricament, influeix en la seva resolució.

Fruit de tots aquests estudis i de la reflexió personal dels membres del grup, l'editorial Masson publicarà al principi de l'any 1998 el llibre *La sordesa, comunicació y aprendizaje*.

Actualment, el GISTAL continua treballant sobre els anteriors temes esmentats incidint especialment en alguns aspectes del desenvolupament social i afectiu, i inclouent una nova línia d'investigació entorn de l'aprenentatge d'una segona llengua en un medi bilingüe.

Paral·lelament, es du a terme un estudi encarregat pel Departament d'Ensenyament per tal d'avaluar la totalitat de l'alumnat sord de Catalunya amb una doble finalitat. En primer lloc, té com a objectiu comparar l'efecte de diferents modalitats comunicatives i contextos d'escolarització en l'evolució psíquica i lingüística de l'alumnat sord. Es pretén establir criteris per determinar quins alumnes sords seran els «candidats idonis» per a cadascun dels models d'escolarització (escola especial, integració col·lectiva d'un grup en una escola ordinària o bé integració de l'alumnat al centre educatiu que li correspon segons el sector geogràfic, modalitat que comporta la integració d'un o d'uns quants individus en cada escola, i que constitueix la modalitat més generalitzada), en funció dels diferents models de comunicació i tenint en compte les seves característiques personals i les seves aptituds.

Aquest estudi permetrà, d'altra banda, definir les variables indicadores del desenvolupament òptim de l'alumnat i validar instruments d'avaluació que puguin aplicar-se regularment i que permetin fer un seguiment de tota la població escolar amb dèficit auditiu.

Relacions laborals

El dia 16 de desembre de 1997 van començar a l'aula magna de la Facultat de Dret les jornades interdisciplinàries d'estudi dedicades a Les Noves Relacions Laborals. Aquestes jornades constaran de cinc sessions coordinades des de les àrees de coneixement amb més significació en la docència de la Diplomatura de Relacions Laborals que s'imparteix a la Facultat de Dret des dels curs 1993-1994. La presència entre els docents d'aquesta titulació de professors de reconegut prestigi en el camp dels recursos humans provinents de totes les ciències socials justifica la participació, en aquestes jornades interdisciplinàries, de sociòlegs, juristes, psicòlegs socials, experts en economia i mercat de treball i en organització i direcció d'empreses.

La primera sessió va ser coordinada des de l'Àrea de Sociologia i va consistir en la conferència del Dr. Carlos Prieto, professor de sociologia laboral a la Facultat de Ciències Polítiques i de Sociologia de la Universitat Complutense, sobre «Perspectives de canvi en les relacions laborals». En la seva intervenció, el professor Prieto va analitzar les modificacions que es preveuen en les relacions laborals tradicionals, que aconsellen el seguiment i l'anàlisi tant de la normativa com de les estratègies dels actors socials i de les institucions que hi intervenen.

Les jornades sobre «Les noves relacions laborals» tenen un doble objectiu. En primer lloc, les relacions laborals tradicionals adquireixen noves perspectives en la recent reforma laboral, en l'acord interconfederal per a l'estabilitat de l'ocupació, en les tècniques en la gestió dels recursos humans o en la formació i selecció de personal. I en segon lloc, aquestes jornades han de tenir com a resultat un material valuós: disposar d'uns textos que tractin de la problemàtica actual de les relacions laborals des d'una òptica interdisciplinària, que es recolliran en un número monogràfic de la revista de sociologia *Papers*, que serà dedicada a «Les noves relacions laborals».

Premis Leandre Colomer

L'Institut de Ciències de l'Educació (ICE) i la Fundació Leandre Colomer convoquen, per quart any consecutiu, els Premis Leandre Colomer. La Història de Catalunya a l'Ensenyament.

L'objectiu de la creació d'aquests premis continua vigent: homenatjar i continuar la tasca que Leandre Colomer havia dut a terme fomentant el coneixement de la història de Catalunya a l'ensenyament primari i secundari.

S'hi poden presentar experiències d'ensenyament-aprenentatge d'història de Catalunya desenvolupades per un o diversos grups d'alumnes d'un mateix centre o de diversos centres dirigits per un professor o un equip de professors.

El termini de presentació de treballs s'estén des de l'1 de juny fins al 31 de juliol de 1998.

Les noves tecnologies de la informació

«La era de la informació: economía, sociedad y cultura» va ser el títol de la conferència pronunciada per Manuel Castells, professor-investigador del Consell Superior d'Investigacions Científiques (CSIC) i professor de la Universitat de Berkeley (Califòrnia, EUA), el 10 de desembre, a les 12 h, a la sala d'actes de la Facultat de Ciències Polítiques i de Sociologia de la UAB.

Manuel Castells va presentar el seu llibre titulat també *La era de la informació: economía, sociedad y cultura*, editat en tres volums. L'autor va explicar que l'objectiu bàsic del seu darrer treball és entendre i analitzar la nova societat: «Intento fer una interpretació sociològica al voltant de les noves tecnologies de la informació, que no són importants com a causa, sinó com a instrument». El professor va parlar del gran esforç que havia representat realitzar una anàlisi multicultural, que no s'havia fet en cap estudi anterior. Això li va comportar viatjar arreu del món per reflectir en el llibre les diferents visions de cada cultura. A la conferència, va destacar un capítol dedicat a Catalunya, que «és un model estudiat arreu del món, sobretot a Escòcia, ja que suposa un model d'autonomia, de nació sense Estat, aconseguit per la via pacífica, del diàleg».

L'aparició d'un sistema de comunicació interactiu i universal

A *La era de la informació: economía, sociedad y cultura* es poden trobar cinc propostes bàsiques: la primera parla de la revolució tecnològica que va tenir lloc a la dècada dels anys setanta, que tenia com a objecte les tecnologies de la informació, i es va produir una convergència entre la informàtica, la microelectrònica i les telecomunicacions, a les quals l'autor afegeix l'enginyeria genètica. L'evolució d'aquesta revolució tecnològica ha portat a la situació actual, amb l'aparició d'Internet, és a dir, d'un sistema de comunicació interactiu universal.

La segona es refereix a l'economia informacional i global. Castells va matisar el sentit de la paraula global, «que no vol dir que sigui mundial ni internacionalitzada, sinó que és aquella en la qual les activitats centrals funcionen en temps real (aquí i ara), i en un àmbit planetari. Així doncs, hi ha petits nuclis decisius que són globals, però, en canvi, les tasques que desenvolupen la major part dels treballadors són regionals o locals».

La tercera proposta de Castells es basa en l'aparició d'un nou sistema organitzatiu: el sistema de xarxes. L'autor afirma que «l'economia informacional global actual es basa en

un sistema de xarxes, és a dir, de segments d'empreses que s'organitzen per a un projecte concret i es dissolen quan aquest finalitza».

Veure com aquesta lògica interacciona en la realitat amb els moviments culturals i sociopolítics que s'oposen a la recerca de la tecnologia única, mentre per la tecnologia és l'eix central de la quarta proposta. Per a Castells, aquests moviments són tres: «els moviments obrers; els moviments de defensa de la identitat, que oposen elements que no són negociables ni discutibles, com la religió o el territori, a partir dels quals reconstrueixen la societat; i els moviments de transformació cultural, com el moviment ecologista o el feminista».

La darrera proposta és la que fa referència a la crisi de les institucions polítiques, de l'Estat-nació modern. «La globalització desborda l'Estat i la identitat el qüestiona. Davant aquesta crisi, els estats han reaccionat sobretot formant aliances, com ara l'OTAN, i també amb una descentralització, sigui regional, autonòmica o municipal». Castells afegeix que «l'Estat-nació passa a ser una part dins d'una xarxa d'institucions polítiques en les quals es prenen les decisions de forma compartida. És un nou tipus d'Estat, que no regna, sinó que governa».

Sergi Pàmies inicia les Xerrades Literàries

L'escriptor Sergi Pàmies va iniciar, el 16 de desembre passat, el Cicle de Xerrades Literàries a l'Autònoma amb un col·loqui que va tenir lloc a la sala d'actes de l'Edifici d'Estudiants de la plaça Cívica.

L'acte va començar amb la lectura, a càrrec de dos components de l'Aula de Teatre, de «Nadala», primer conte de *La gran novel·la sobre Barcelona*, últim llibre de Sergi Pàmies.

Pàmies va parlar de les seves diferents facetes com a escriptor, periodista i traductor, i va fer tota una declaració de principis: «Intento escriure el que m'agrada llegir, l'entreteniment no ha d'estar renyit amb la qualitat literària». Així, l'estil sintètic que caracteritza la seva obra no surt espontani sinó que és fruit «d'un exercici previ de buscar l'essencial», esforç ideològic i dur, ja que, segons va confessar: «A mi també em surt la *parrafada*, però fent l'esforç de síntesi es veu si la idea val, si *aguanta* o no».

Pàmies fins i tot es va fer una autopregunta sense esperar que ningú l'hi fes, habitualment –i una mica tip també– a la qüestió «semblances i diferències amb Quim Monzó»: «Som amics, tenim la mateixa editorial, fem llibres de contes i als mitjans de comunicació els resultava més fàcil presentar-me dient que escric com ell», però considera que passat el temps «els lectors saben que Pàmies no té res a veure amb Monzó».

Sergi Pàmies va presentar la seva última obra a la UAB.

Cronista i traductor

Pel que fa a les cròniques periodístiques que publica habitualment a *El País*, va afirmar: «Donen més joc perquè tens la complicitat del lector, ja que parlen de fets reals que, a més a més, caduquen a les 12 de la nit; pots jugar amb l'actualitat». Això no vol dir, però, que tinguin menys valor literari i que «molts articles periodístics siguin millors que molts llibres».

Finalment, del seu vessant com a traductor, Sergi Pàmies va explicar que només tradueix llibres que li han agradat en la versió original, i que és molt útil traduir al català, ja que «l'ensenya molt sobre aquesta llengua».

Del seu últim llibre, *La gran novel·la sobre Barcelona*, recull de contes editat per Quaderns Crema, el seu

editor, Jaume Vallcorba, també present en el col·loqui, va afirmar que «és un pas endavant en la carrera literària de Sergi Pàmies».

Nou grup cultural

El Grup Literari de la UAB, organitzador del Cicle de Xerrades juntament amb la Cooperativa Abacus, és un nou grup cultural dins la Unitat de Promoció Cultural del Vicerectorat d'Estudiants i de Promoció Cultural de la UAB, que neix, segons els seus responsables, amb la intenció de crear un espai de trobada «on obrir una finestra al món i contemplar-lo des d'una perspectiva en què els llibres i els seus autors siguin el punt de referència i el pretext a l'hora d'abordar qualsevol tema d'interès».

Homenatge a l'escriptor Llorenç Villalonga

El Departament de Filologia Catalana de la UAB va organitzar una jornada d'homenatge a Llorenç Villalonga, en complir-se enguany el centenari del naixement d'aquest escriptor. L'acte va tenir lloc l'11 de desembre, a la sala de graus de la Facultat de Filosofia i Lletres. El professor Jordi Castellanos, de la UAB, va pronunciar la conferència que va obrir la jornada, amb el títol «*Bearn o la sala de les nines*», una novel·la per a després d'una guerra». Castellanos va iniciar la seva intervenció establint una premissa: «En el cas de Villalonga és difícil posar en relació home i obra, ja que va ser un personatge sempre en tensió amb el seu entorn, que va viure una vida carregada de tensions tant polítiques com culturals».

El professor va parlar del fet que molts autors cauen en «la temptació» de voler relacionar fets viscuts per Villalonga amb algunes de les seves obres, cosa que, d'altra banda, considera «inevitable, ja que és normal tractar de veure què hi ha de real, què de fictici en els seus llibres, però no cal oblidar que allò que predomina és l'autonomia de la seva obra».

Jordi Castellanos va voler fer una aproximació al *Bearn* des de la referència bèl·lica de la guerra civil espanyola, i va explicar que la guerra ocupa un «lloc central a la novel·la». També va remarcar que en el llibre apareixen les guerres del segle XIX, i que es produeix un desplaçament dels conflictes del segle XX cap al XIX. Es

tractaria, segons Castellanos, d'una «novel·la històrica que es pot llegir des de diferents punts de vista, però tenint sempre present que es tracten els problemes del segle XX, que, tot i aparèixer emmascarats, no s'amaguen».

Després de la conferència de Castellanos, la jornada va continuar amb tres comunicacions: Marina Gustà, professora de la Universitat de Barcelona (UB), va parlar sobre «Els dos contes proustians de Llorenç Villalonga»; Josep A. Grimalt, professor de la Universitat de les Illes Balears (UIB), va dedicar la seva intervenció a «Llorenç Villalonga i l'edició de les seves obres»; i el professor de la UAB Xavier Vall va tractar el tema de «Llorenç Villalonga i l'existencialisme».

El taller Corral de Comedias: una nova forma d'apropar-se al teatre clàssic

El taller Corral de Comedias ha nascut aquest curs amb un objectiu ben clar: apropar els alumnes de la Facultat de Filosofia i Lletres a la interpretació i l'estudi del teatre clàssic espanyol. Aquest taller ha sorgit dins el projecte ProLoPE, integrat per unes cent persones entre professors, becaris i col·laboradors del Departament de Filologia Espanyola de la UAB. ProLoPE és un grup d'investigació que prepara l'edició completa de les comèdies de Lope de Vega, que són gairebé quatre-centes. De moment, han editat dos anuaris d'estudis lopistes i n'estan preparant el tercer, i editen les comèdies, unes dotze a l'any.

El taller, amb vint alumnes, treballa els dissabtes al matí, ja que aquesta és una activitat voluntària. Cada jornada consta de dues parts: la teòrica i la pràctica. El curs també està dividit en dues etapes: el primer quadrimestre es proporcionarà una introducció general al tema, i el segon, les activitats tenen la intenció de centrar-se en la preparació de la representació d'un text determinat.

Luigi Giuliani, professor de Teoria i Història de la Representació Teatral de la UAB, és el director de Corral de Comedias, en el qual la doctoranda Carolina Enrech imparteix les classes pràctiques d'expressió dramàtica. Segons Giuliani: «Vam pensar que era important que ProLoPE comptés amb un taller de teatre que connectés amb la feina que fem al Departament, ja que d'aquesta manera es complementen els coneixements d'història del teatre. Aquesta és una iniciativa completament nova a Catalunya, on no s'interpreta teatre clàssic».

Corral de Comedias és, de moment, un taller experimental que proporciona als estudiants un apropament al text teatral completament diferent. Giuliani explica: «Pensem que el teatre clàssic té molta valide-

Alguns dels integrants del grup ProLoPE, amb el professor Luigi Giuliani.

sa, i per fer les coses ben fetes hem de treballar com es feia en aquella època. Abans les companyies estaven estructurades no pas per personatges sinó per papers. El concepte de personatge era diferent, els actors s'especialitzaven en un sol paper per a tota la vida. Hi havia quatre papers bàsics: el *galán*, la *dama*, el *guerrero* i el *barbas*. Nosaltres treballem seguint aquestes pautes, intentant reconstruir també els gestos de l'època».

La diferència fonamental entre el teatre clàssic i l'actual és, sens dubte, que el clàssic és un teatre en vers. Per a Giuliani, això «planteja un altre tipus de dificultat, però també resulta molt atractiu per als alumnes». Afegeix: «Sempre treballem amb materials de l'època. Qualsevol exercici és sempre en vers i amb textos de

Lope de Vega, que són de primera mà, ja que els editem nosaltres».

Fa dos anys que ProLoPE tenia intenció de crear aquest taller per tal de «cobrir una necessitat en no haver tingut una continuïtat pràctica al llarg del temps. En canvi, a països com Anglaterra, França o Itàlia, on sempre ha tingut continuïtat, seria inconcebible que la Universitat no tingués un grup de teatre que representés els textos clàssics. Aquí hem de reconstruir uns coneixements que no ens han arribat directament».

Els components de Corral de Comedias volen formar un grup sòlid per tal que en els pròxims cursos el taller pugui comptabilitzar com a crèdits per als alumnes que el cursin, i poder divulgar el teatre clàssic entre el públic majoritari perquè deixi de ser un gran desconegut.

Debat sobre la llei del Català

L'Associació Voluntariat Lingüístic de la UAB va organitzar, el dijous 11 de desembre, la conferència-debat «Què passarà amb el català? L'abans i el després de la nova llei», que va tenir lloc a la sala d'actes de la Facultat de Ciències Econòmiques i Empresarials, a la una del migdia. A l'acte hi van participar Josep Lluís Carod-Rovira, secretari general d'Esquerra Republicana de Catalunya (ERC), Salvador Cardús, sociòleg i periodista, i Joan Pujolar, sociolingüista.

«L'oficialitat plena del català, avui, és impossible si hi ha àmbits d'excepcionalitat com els que presenta la nova llei», va afirmar Carod-Rovira en la seva intervenció. El secretari general d'ERC va comentar que aquesta és «una llei sota mínims» i que «una llei sense sancions no funciona. És la part més desagradable, però si la llei no preveu un sistema de sancions en tots els àmbits (no solament per als funcionaris o les empreses) no es pot garantir que es compleixi».

Joan Pujolar va recalcar que per assolir la normalització en l'ús social del català és importantíssim el paper dels ciutadans. En aquest sentit, va comentar que «la Generalitat ha segregat el procés de normalització amb una idea: "nosaltres treballem per aconseguir la normalització; per tant, no cal que la gent es movilitzi"».

Per la seva banda, Salvador Cardús va parlar de la bona acollida que han tingut les noves propostes en català dels diaris *Segre* i *El Periódico*. Segons Cardús, «aquest fet nega que el català no sigui una llengua comercial». Cardús va explicar que el problema no està en la demanda sinó en l'oferta, que és insuficient.

Estudiants de la UAB faran pràctiques a l'Ajuntament de Barberà del Vallès

Alumnes de la UAB podran fer pràctiques sobre temes d'administració local a l'Ajuntament de Barberà del Vallès, segons un conveni que van signar, a mitjan desembre, el rector, Carles Solà, i l'alcalde de Barberà del Vallès, José Antonio Robles.

Cada un dels alumnes que faci aquestes pràctiques a l'Ajuntament de Barberà tindrà un tutor acadèmic que es responsabilitzarà del seguiment i l'avaluació de les pràctiques. Per la seva banda, l'Ajuntament de Barberà designarà també un tutor que serà l'encarregat de programar i de coordinar les pràctiques i qui, al final, emetrà un informe acreditatiu de l'aprofitament de l'estudiant, el qual servirà de base per a la seva avaluació acadèmica.

El valor dels crèdits que obtindrà l'alumne per aquestes pràctiques serà el que estableix el pla d'estudis corresponent.

Aquest conveni tindrà una durada d'un any, prorrogable tàcitament.

EDELMIRA DOMÈNECH I LLA-BERIA, professora del Departament de Psicologia de la Salut i de Psicologia Social, ha ingressat com a acadèmica numerària a la Reial Acadèmia de Medicina de Catalunya. El discurs d'ingrés que va llegir la doctora Domènech va tractar sobre «La salut mental dels adolescents a Catalunya a finals de segle». En la primera part del discurs, va ressaltar la trajectòria científica i la personalitat del doctor Dídac Parellada, antecessor seu a l'Acadèmia i amic personal, el qual va dedicar la major part de la seva activitat mèdica a la psiquiatria i també a la història de la medicina. A continuació, la doctora Domènech va fer una exposició sobre la seva formació i el que ha estat la seva vida professional fins avui. Pel que fa al tema bàsic del seu discurs d'ingrés, Edelmira Domènech va dibuixar el panorama de l'adolescent en el nostre temps i va alertar sobre la importància que té l'atenció de la salut mental de la població des d'etapes molt inicials de la vida, per evitar la consolidació de patologies que poden esdevenir més complexes.

ELISABETH DELGADO, alumna de primer curs de la Diplomatura de Relacions Laborals, ha estat declarada Millor Esportista Catalana Femenina del 1997. Aquesta estudiant, que resideix al Centre d'Alt Rendiment Esportiu de Sant Cugat del Vallès i que practica el taekwondo, està inclosa en el programa Tutoreport que la UAB adreça als esportistes d'alt nivell. Enguany hi ha catorze esportistes d'elit en aquest programa que es va iniciar fa un any amb el suport del Consell Superior d'Esports. La tutora d'aquesta esportista és la professora M. Jesús Espuny. L'acte de lliurament del guardó, que concedeixen anualment el diari Sport, l'Agrupació de Mútues i "la Caixa", va tenir lloc el 5 de desembre a l'INEFC, i va ser presidit per Joan Antoni Samaranch, president del COI, i l'alcalde de Barcelona, Joan Clos.

Preinscripció a l'Escola Bressol Gespa

L'Escola Bressol Gespa, de la UAB, obrirà pròximament el període de preinscripció de places per a infants de quatre mesos a tres anys.

L'Escola també ofereix els seus serveis a famílies que no estan vinculades a la UAB.

Dates de preinscripció: de l'1 al 31 de març
Informació: a la mateixa Escola, de les 9 a les 17 h
Tel. 581 19 74

Vicent Gandia i Gomar

Vicent Gandia i Gomar, que va ser rector de la Universitat Autònoma de Barcelona del 28 de juliol de 1973 al 16 de setembre de 1975, va morir el dia 26 de desembre a València.

Vicent Gandia va col·laborar en la creació de la Universitat Autònoma de Barcelona. L'any 1969, quan era degà de la Facultat de Ciències a la Universitat de Sevilla, va respondre a la crida feta per Vicent Villar i Palasí per endegar la Facultat de Ciències de la UAB, que va iniciar les classes a la Casa de Convalescència de l'Hospital de Sant Pau. Va participar activament en l'elaboració dels plans d'estudi i en la planificació de les futures instal·lacions del campus amb un esperit de treball que absorbia completament els que van iniciar el desafiament de posar en marxa una nova universitat enfrontant-se amb els problemes po-

lítics del final del franquisme. Va succeir Vicent Villar i Palasí en el rectorat, fins al 16 de setembre de 1975, en què es va incorporar a la Universitat de València.

Nomenaments

El professor Gerard Vilar i Roca va ser nomenat director del Departament de Filosofia l'1 de setembre de 1997; amb efecte de l'1 d'octubre passat, va ser nomenat director del Departament de Didàctica de la Llengua, de la Literatura i de les Ciències Socials el professor Joan Pagès i Blanch; també, el professor Francesc González i Sastre va ser nomenat, el 8 d'octubre passat, director del Departament de Bioquímica i de Biologia Molecular; i, finalment, amb efecte de l'1 de novembre passat, va ser nomenat director del Departament de Cirurgia el professor Pedro Quesada Marín.

El Cor i l'Orquestra de la UAB van actuar conjuntament, per primera vegada, en el Concert de Nadal que va tenir lloc els dies 18 i 19 de desembre, al Teatre de la plaça Cívica.

Consulteu l'actualitat universitària a la xarxa

Des de l'inici d'aquest curs, la Universitat Autònoma de Barcelona ofereix novetats a la pàgina web **Actualitat**, accessible des de la pàgina principal de la web de la UAB (<http://www.uab.es/>) i realitzada des de l'Àrea d'Afers Institucionals. La intenció és informar dia a dia tots els usuaris d'Internet del que passa a la nostra universitat. La primera novetat és l'opció del menú **Notícies**, on es presenten informacions sobre la UAB: actes acadèmics, activitats culturals, recerca, etc.

L'Agenda és un servei que té com a objectiu informar de totes les activitats de caire acadèmic que es programen a la UAB. S'hi pot trobar informació de conferències, congressos, seminaris, etc.

També es continua amb serveis que ja s'ofereien, com **Informacions del Rectorat**, on es fan públiques totes les convocatòries i actes de reunió de la Junta de Govern, de les comissions clausurals, etc.

El **Dossier de Premsa**, amb un recull amb les notícies més destacades del món universitari, científic i cultural aparegudes a la premsa catalana, és un servei que s'actualitza a diari i que permet la consulta dels dossiers endarrerits, i fa, així, d'hemeroteca.

També es pot llegir el **Full Informatiu L'Autònoma**, on es pot consultar l'últim número d'aquesta publicació en versió Acrobat. També es poden obtenir els números endarrerits i els diferents monogràfics publicats.

La pàgina **Actualitat** és oberta a tota la comunitat universitària. Podeu fer arribar les vostres activitats al Gabinet de Premsa. Àrea d'Afers Institucionals. Edifici Rectorat. 08193 Cerdanyola del Vallès. Telèfons: 581 13 35, 581 24 71. Fax: 581 25 46. Correu electrònic: amerino@rectorat.uab.es.

Adreça postal:

Universitat Autònoma de Barcelona
Àrea d'Afers Institucionals
Gabinet de Premsa. Edifici Rectorat
08193 Bellaterra (Cerdanyola del Vallès)
Tel. 581 13 35. Fax 581 25 46

L'AUTÒNOMA es pot obtenir i imprimir en format Acrobat via Internet a través de la web de la UAB a l'adreça

<http://www.uab.es/>